

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1009689/18

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיין:

הרב הראשי לישראל הרב דוד ברוך לאו

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שירה דרורי-סאלם)

הנדון: עיכוב ביצוע חלקי של פסק דין למזונות ילדים

החלטה

לפני בקשה להבהרת החלטה מיום ט"ז בסיון תשע"ו (22/06/2016).

בהחלטה זו נקבע כי טענותיו של המבקש בדבר גובה מזונות זמניים צריכות הן להישמע בפני בית הדין האזורי, כמו כן התבקש בית הדין האזורי לקבוע למבקש דיון בזמן קרוב.

כעת הוגשה כאמור בקשה נוספת מטעם המבקש שכותרתה בקשה להבהרת החלטה. בבקשה זו כותב האב כי אינו מבקש לעכב בפועל את החלטת בית הדין האזורי בדבר חיוב המזונות, אמנם מבקש הוא כי לא יוצאו נגדו צווי מעצר עד לקיום דיון בפני בית הדין האזורי.

לאחר שיקול דעת ולאחר בחינת עמדת הצד השני כפי שבאה לביטוי בתגובתה מיום ט"ז בסיון תשע"ו (22/06/2016), נראה לי כי יש לקבל בצורה חלקית את הבקשה. וכך לעת עתה אני מעכב הפעלת הליכי מעצר בהוצאה לפועל כנגד המבקש ככל הנוגע למזונות עבר עד לקיום דיון בבית הדין האזורי.

אבהיר את הדברים.

מזונות זמניים מטבע הדברים נפסקים ללא בירור מספיק ליכולתו של החייב או לצורכם של הקטינים. פסיקה זו נעשית מתוך אילוץ כאשר בית הדין אינו יכול לברר את הדברים בצורה מידית, ומנגד הקטינים צריכים הם להתפרנס ואין הם יכולים להמתין לבירור העניין בבית הדין. משכך על בית הדין לקיים דיון בזמן סביר לאחר הפסיקה כדי לבחון ולאזן את החיוב שנקבע, ואכן בהחלטת חיוב המזונות קבע בית הדין דיון נוסף כשבועיים לאחר מכן ונקבע גם כי על הצדדים להגיש סיכומים בעניין המזונות. אלא שכתוצאה מחילופי הרכב וסיבות שאינם תלויות בבית הדין נתקע ההליך, ועד לזמן זה מחויב האב לשלם את אותם מזונות זמניים למרות שעבר כבר כשנה מזמן אותה החלטה.

במצב דברים זה אין מקום להיזקק לגובה המזונות, ואף לא לעובדה כי בפועל האב לא שילם את סכום המזונות שמעבר לסכום ששילם הביטוח הלאומי. ייתכן שאף האב אינו בא בידיים נקיות לבית הדין כפי שציין בית הדין האזורי שסרב בעבר לעכב ביצוע חיוב המזונות, אבל למרות כן ברור כי כניסתו של אדם לכלא ללא שמוצה הליך הבירור בעניינו אינה צודקת.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מנגד עומדת לפניי גם ההנחה כי ככלל אין בית הדין הגדול מתערב במזונות זמניים באשר נצרכים הם לקטינים, וכן טענת הצד השני כי אם לא יופעלו הליכי מעצר יימנע האב מתשלום מזונות כלל.

נראה כי דרך הביניים בתיק זה היא להורות כי לעת עתה לא יתקיימו הליכי מעצר בגין חובות עבר, אמנם יוכלו להתקיים בגין חובות עתיד. החלטה זו מאזנת בין צרכי הקטינים השוטפים לבין המצוקה שנקלע אליה האב מחמת אי קיום דיון.

אמנם אבקש להביע הערתי בנושא.

לו היה האב, הטוען שאין לו יכולת כלכלית לשלם סכום גבוה כל כך, משלם ולו חלקית מהסכום, הייתי לומד מכך שאכן אכפת לו מילדיו ורק הקושי הכלכלי אינו מאפשר לו לכלכלם.

אבל אב שאינו משלם אגורה, גם לא את הסכום המינימלי שאותו הוא מבקש שיחייבוהו בלבד, מוכיח כי אינו רוצה לשלם! וזאת נקודה המחייבת את בית הדין להפעיל את הכלים העומדים לרשותו, כולל מעצר, כדי לגרום לו לשלם לילדיו את מינימום חובתו.

במקרה זה, היות שבקשתו נמשכת כבר למעלה משנה, אני מסכים שעוד לא יופעל כנגדו חיוב המעצר, אך בתנאי שיתקיים דיון בבקשה זו בחדש הקרוב ויוכרע גובה המזונות.

על פי האמור בית הדין מורה כדלקמן:

1) כאמור בהחלטה מיום ט"ז בסיון תשע"ו (22/06/2016) עניין גובה המזונות צריך לידון בפני בית הדין האזורי.

2) מעכב הפעלת צווי מעצר על ידי ההוצאה לפועל ככל הנוגע לחיובים מחמת מזונות עבר (חובות שנצברו עד ל-15.6.16) וזאת עד לקיום דיון בבית הדין האזורי.

3) על האב לדאוג לתשלום שוטף של המזונות מכאן ולהבא. יודגש כי לא יתקבלו בקשות נוספות בתיק זה.

4) מבוקש מבית הדין האזורי לקיים דיון בעניין מזונות הקטינים לפני פגרת הקיץ.

יש להעביר החלטה זו לשימת לב הראב"ד שיקבע הרכב בהקדם.

ניתן ביום כ"א בסיון התשע"ו (27/06/2016).

הרב דוד ברוך לאו